

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 68 (4108)

Anykščiai,

1980 m. birželio mėn. 10 d.

Kaina 2 kap.

Orbitoje pilotuojamas kompleksas „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ — „Sojuz T-2“

TASS-o PRANESIMAS

1980 metų birželio 6 d. 18 val. 58 min. Maskvos laiku kosminis laivas „Sojuz T-2“ buvo sujungtas su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-36“.

Kosminių aparatų suartėjimo ir susijungimo procesas vyko dviem etapais. Pirmaia-
mas etapas laivo „Sojuz T-2“

suartėjimas su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ apie 180 metrų nuotoliu buvo vykdomas automatinio valdymo režimu. Toliau suartėjimą įgula atliko rankiniu būdu. Laivas „Sojuz T-2“ prijungtas prie stoties „Saliut-6“ iš agregatų sekcijos pusės. Vykdydamas visus manevrus, abi įgu-

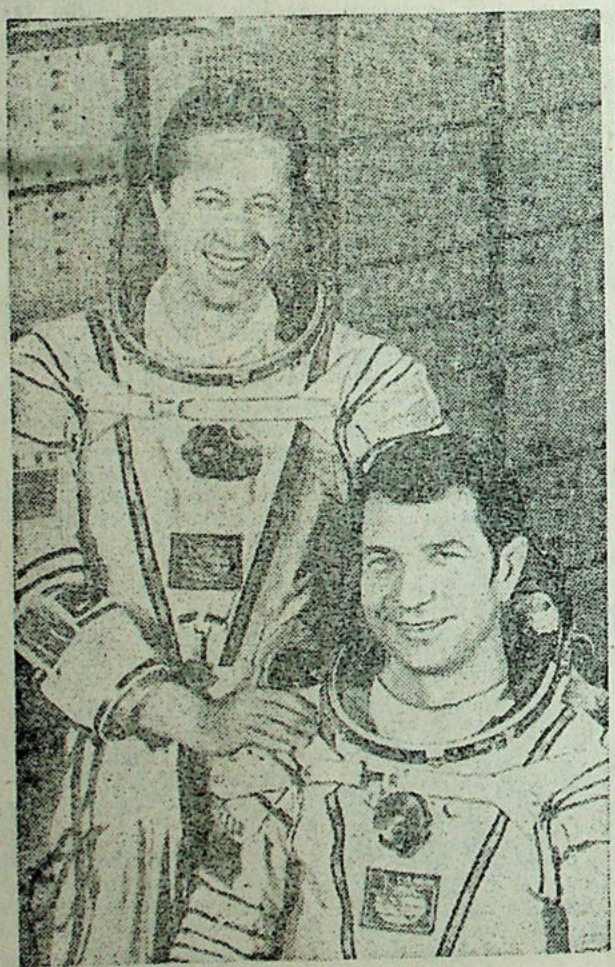
los veikė darniai ir gerai su-
prasdamos viena kita.

Patikrinę sujungimo mazgo hermetiškumą, kosmonautai Malyševas ir Aksionovas atidarė vidinius liukus ir perėjo į stoties patalpas.

Orbitoje aplink Žemę mokslinio tyrimo komplekse keturi Tarybų Sąjungos kosmonautai — draugai Popovas, Riuminas, Malyševas ir Aksionovas — pradėjo vykdyti numatytus darbus. Kosmonautai išbandys ir tobulins naujas patobulinto transporto laivo „Sojuz T-2“, sujungto su orbitiniu kompleksu, sistemas ir aparatūrą. Baigę kelias paras trukšiantį skridimą, kosmonautai Malyševas ir Aksionovas grįš į Žemę.

Draugų Popovo, Riuminio, Malyševos ir Aksionovo savijauta gera.

Mokslinio tyrimo komplekso „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ — „Sojuz T-2“ sistemos veikia normaliai.

Kosminio laivo „Sojuz T-2“ įgula — laivo vadas papulkininkis Jurijus Malyševas (dešinėje) ir borto inžinierius TSRS lakūnas-kosmonautas, Tarybų Sąjungos Didvyris Vladimiras Aksionovas.
TASS-o fotonuotrauka

Kronika

● Būsimajame Ignalinos statybinių medžiagų kombinato keramzito ceche kartu su statybininkais dirba ir montuotojai — čia anksčiau laiko pradėti montuoti technologiniai įrenginiai. Šio cecho paleidimas dvigubai padidins labai reikalingos statyboms medžiagos — keramzito gamybą.

● Kauno Spalio 50-mečio dirbtinio pluošto gamyklos ekonomijos žurnale įrašytas skaičius: „1.000.000“. Tiek kilovatvalandžių elektros energijos sutaupyta įmonėje nuo metų pradžios. Jos gamyklos užtektų keturių dienų darbui. Tai pasiekti padėjo įmonėje įgyvendinama plati elektros energijos racionalaus naudojimo ir taupymo programa.

(ELTA)

Dideli pagarba kiekviename kolektyve lydi žmogų, savo nuosirdžiu triūsą, darbščiomis rankomis kuriantį materialines ir dvasines vertybes. Darbas, nuosirdus ir atkaklus, ne tik užgrūdina, bet ir išaukština žmogų. Žinomas tarybinis rašytojas Maksimas Gorkis kalbėjo: „Kaip tik darbu ir tiktai darbu didis žmogus, ir kuo didesnė jo meilė darbu, tuo kilnesnis jis pats, produktyvesnis, gražesnis jo darbas“.

Socialistinėje visuomenėje dėsningai įsitvirtinus tarp kolektyvo narių draugiško bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos santykiams, susidaro reali galimybė vna gerinti launosios kartos darbinį auklėjimą. O viena iš pasiteisinusių jau praktikoje šio auklėjimo formų — jaunimo globotojų sąjūdžio plėtojimas.

Daug gražių, pamokinančių pavyzdžių turime rajono gamybinuose kolektyvuose, kuriuose jaunam žmogui, tik pirmuosius žingsnius pradedančiam žengti savo darbinėje biografijoje, ateina į pagalbą darbo veteranai, gamybos pirmūnai, turintys sukaupę ir gyvenimišką, ir darbinį patirtį.

Anykščių melioracijos statybos montavimo valdybės kolektyve savo darbštumu, pareigingumu nelvta autoriteta yra išikovojęs patyręs daugiakausio ekskavatoriaus mašinistas, Darbo Raudonosios vėliavos ordinaras, nirminės partinės organizacijos biuro narvis Bronislavas Dapšys. Tačiau neretas melioratorius tam dėkingumo žodžius skiria už tai, kad jis su tėvišku rūpesčiu, jautriu ir atidžiu dėmesiu perteikia juaiešms profesijos draugams gerus darbo įgūdžius ir sukaupią patirtimą, skiepiant jiems reiklumą, atsakomybę, bruožus, skatina dirbti tik kokybiškai. Šis darbo veteranas profesinio meistriškumo įgūdžius ir aukštą moralines savybes perteikė 7 jauniems gamybininkams, kurie tapo irgi daugiakausių ekskavatorių mašinistais ir gana sėkmingai vykdė dešimtojo penkmečio užduotis. Jaunimo globotojai, būda-

mi pulkais savo profesijos žinovais, aktyviais visuomenininkais, šlovę ir pagarbą pelniusiais kolektyvo nariais, ne tik ištiesia pagalbos ranką jaunam žmogui, ruošiant jį savarankiškam darbui, perteikiant jam naujoves ir sukaupią patirtį, bet ir patys gyvena jaunuolio gamybininko džiaugsmiais, nerimauja dėl paslėskiančių nesėkmių, draugišku žodžiu paskatina jį būti laurui ir sąžiningu žmogumi. Tokiomis savybėmis pasižymi Anykščių statybinių medžiagų kombinato

pasitaikančias kliūtis tuose kolektyvuose, kur išsklmingoje aplinkoje jaunuolis ar meringina priimami darbininkų šeima, kai kolektyvas tose išsklmingose duoda jiems priesaką ir supažindina juos su kolektyvo istorija ir darbo tradicijomis, o gražūs linkėjimai ir priesakai sutvirtinami vyresniųjų draugų dėmesiu ir parama. Tokios gražios tradicijos vis labiau prigyja vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kolektyve, o globotojų ir globojamųjų

Darbo šlovės estafetę — jaunimui

tekintojas, Darbo šlovės III laipsnio ordinaras Leonas Dambrauskas, „Atžalyno“ kolūkie tekintojas-suvirintojas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, Raudonosios žvaigždės ir Darbo šlovės III laipsnio ordinaras Mykolas Norkūnas, „Anykščių šilėlio“, Surdegio kolūkių mechanizatoriai, Lenino ir Darbo Raudonosios vėliavos ordinarai Albinas Strazdas ir Antanas Labakojis, LTSR nusipelnusi žemės ūkio darbuotoja, Lenino ordinarė, „Svėturio“ kolūkie pirmavanti karvių melžėja Ona Siaučūnienė ir daugelis kitų aktyviausių jaunimo globotojų. Tai jie perduoda į jaunesniųjų rankas darbo šlovės estafetę, įtaigiu žodžiu ir dalykišku patarimu paskatina juos perimti tai, kas sukaupė vertingiausio, ugdė jų širdyse darbštumo, stropumo, pareigingumo ir principingumo daigus.

Labai svarbu, kad jaunas žmogus, atėjęs dirbti į imonę, statybinių kolektyvą ar kolūkie mechanizatorių šeimą, nepalastų abejingumo ir abuojuo jo gražioms sieklams ir poreikiams pasireikškimu, kad jis lengviau įveiktų adaptacijos, pirmųjų darbų žingsnių sunkumus.

Tvirkiau leidžia jaunimas šaknis ir lengviau įveikia

savitarpio draugiškiems santykiams sutvirtinti, kaip rodo „Gintaro“ kolūkie patirtis, teigiamai pasitarnauja pasirašomos tarpusavio sutartys. Deja, ir išsklmingesnių, atsakomybės jausma ugdančių priemonių darbininkų šeima ar tarpusavio patvėrių ir jaunųjų gamybinių sutarčių pasirašymo bei kitų veiksmingesnių darbo formų dar daugelyje kolektyvų, kaip taisyklė, stokoja. Tam ir iniciatyvos bei kūrybiškumo nerodo kai kurios partinės, profesionalių bei komjaunimo organizacijos, juo labiau, kad neretame dirbančiųjų kolektyve jaunimo šėlavimo darbas dar neigavo platesnio užmojo.

TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ išskeltas svarbus reikalavimas — užkirsti kelią svetimu pažiūrų ir principų skverbimuisi į jaunų žmonių sąmonę, ugdyti jų pagarbą darbo kolektyvui, jo tradicijoms. Šiuos išskeltus uždavinius partinės ir kitos visuomeninės organizacijos galės sėkmingiau įgyvendinti, jei praktikoje tobulins jaunimo darbinio auklėjimo formas, jei jaunųjų entuziazmu, ryžtu ir dideliems darbams išminties ilies vyresnioji karta, patyrę darbo veteranai ir gamybos pirmūnai.

Pasėlių priežiūrai — sutelktas pastangas Kova už derlių tęsiasi

Ne visada kaip reikiant pailsėjęs, rodos, atidavęs visas jėgas sėjos darbams, už šaunų darbą įterpiant amoninakinį vandenį, ne kartą tapęs socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju dirvos ruošėjų tarpe ir po sėjos Stasys Palavenis atokvėpio neturėjo. Matydamas, kad piktžolės šaltų orų neboja ir gali nusteibti pasėlius, o jų darbo draugas Rimas Kyieska laiku nupurkšti nesusėjęs, Stasys, pasitaręs su ūkio specialistais, ryžosi padaryti purkštuvą dirbtuvėse. Į talką pasisūlė ne vieno racionalizatoriaus pasiūlymo autorius, nagingas kalvis Algis Vanašas. Padirbėję tris dienas, racionalizatoriai padarė 15 metrų užgriebio purkštuvą. Prikabinę plačiabarį agregatą prie jam patikėto T-150K traktoriaus, Stasys per dieną nupurškia po 80 ha vasarojaus pasėlių.

Siekiant išauginti 200 cnt derlių iš hektaro, bulvių priežiūrai taip pat skiriamas didelis dėmesys. Vos pasirodžius piktžolių signaliams, i bulvių lauką išvažiuoja jaunas mechanizatorius Vaclovas Orda, kuris su kaupikais ir lengvomis akcijomis bulves iki sudygimo kaupia ir akėja jau trečią kartą, įvyk-

dydamas išdirbio normą pusantro karto. O sudygus dar 2—3 kartus apkaups.

Daug pastangų dedama geram linų derliui išauginti visame 190 hektarų plote. Pasėti lygiosios gražiai paruošiose dirvose linai gražiai sudygo. Kur pasirodo spragės, pasėliai purškiami insekticidais.

Be to, pasėlių priežiūros darbai organizuojami šakniavaisių ir kukurūzų laukuose. Šakniavaisiams skirtos dirvos taip pat nupurkštos iš rudens. Kukurūzų pasėliai prieš sudygimą purškiami atrazinu. Šiuose laukuose darbuodamasis mechanizatorius Bronius Sereika kasdien nuakėja po 20 hektarų pasėlių. Pasėliuose intensyviai renkami akmenys. Šiame darbe bare stropiai dirba kolūkiešės Nastė Tomkevičienė, Jadvyga Stančiukienė, Valė Tamošiūnienė, Prane Skuruliškienė, Monika Serikienė ir kitos. Joms talkininkauja Kavarsko vidurinės mokyklos dešimtokai, vadovaujami mokytojo Vlado Zukausko. Jie jau nurinko akmenis nuo 450 ha ploto.

Danguolė Lingienė „Atžalyno“ kolūkie vyriausioji ekonomistė

Neuždelskime piktžolių naikinimo

Prieš kelias dienas įvykusiam prie rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto kovos su piktžolėmis, augalų ligomis ir kenkėjais inspekcijos posėdyje buvo aptarta pasėlių priežiūros eiga „Puntuko“, „Nevežio“ kolūkiuose ir Jakšišio tarybiname ūkyje. Visi šie trys ūkiai specializuojasi bulvininkystėje ir augina po 120—150 hektarų bulvių. Tačiau bulvių priežiūrai čia skirta per mažą technikos. „Puntuko“ kolūkyje ir Jakšišio tarybiname ūkyje šių pasėlių priežiūra ypač suvelinta. Čia nenuakėti ir pašarinių runkelių pasėliai.

Visuose trijuose ūkiuose buvo nuakėta nedaug vasarojaus, nes kiekviename ūkyje šiam darbui buvo nukreipta tik po 1 akėjimo agregatą. Nebuvo čia nupurkštos prieš sudygimą ankštines kultūras, skirtos grūdams. Nenaikintamos piktžolės aplink gamybinius centrus ir stulpus.

„Puntuko“ kolūkyje, Jakšišio tarybiname ūkyje nebuvo pasirūpinta žiemkenčių purškimu herbicidais, o „Nevežio“ kolūkyje tenupurkšta vos 40 ha žiemkenčių. Tuo tarpu kituose rajono ūkiuose herbicidais buvo apdorota daugiau kaip pusė žiemkenčių pasėlių.

Visuose trijuose ūkiuose praleisti geriausi terminai, apdorojant raudonuosius sėklinius dobilus insekticidais. Viso to priežastis — kad per vėlai buvo pradėta ruošti techniką pasėlių priežiūrai. Už didelių trūkumus organizuojant pasėlių priežiūrą „Puntuko“ kolūkie, Jakšišio tarybinio ūkio agronomai bei „Puntuko“ kolūkie inžinierius-mechanikas perduoti svarstyti rajono administracinei komisijai. „Nevežio“ kolūkie specialistams buvo nurodyta pasėlių priežiūros trūkumus ištaisyti iki šios savaitės pradžios.

Agr. V. Baranauskienė

DARBAS IEŠKO DARBININKO

Pasakoja Lietuvos TSR Valstybinio darbo komiteto pirmininkas Balyis GAIGALAS

Mūsų tarybinė Konstitucija garantuoja kiekvieno šalies piliečio teisę į darbą. Tai — viena didžiausių ir reikšmingiausių Tarybų valdžios iškovojimų.

Prieš keturiasdešimt metų jaunai Tarybų Lietuvai iškilė nelengvas uždavinys — aprūpinti darbu tūkstančius bedarbių. Buržuazinėje Lietuvoje 1939 metais buvo priskaiciuojama 76 tūkstančiai visiški arba daliniai bedarbiai, o paslėptasis nedarbas kaime lieto apie ketvirtį milijono žmonių.

Tarybinių tautų šeimoje Lietuva pasuko industrializacijos keliu. Respublikoje buvo sparčiai plečiamos ir kuriamos naujos pramonės šakos, kurios reikalavo palyginti mažai žaliavų ir energijos resursų ir daug kvalifikuotos darbo jėgos. Todėl darbininkų ir tarnautojų skaičiaus augimo tempai liaudies ūkyje buvo labai spartūs ir pralenkė sąjunginius.

Po Didžiojo Tėvynės karo ypač suklestėjo mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonė. Buvo sukurta tikslųjų metalo apdirbimo statinių, gražių gamybos, radijo ir radijo elektronikos, elektrotechnikos, skaičiavimo, statybos apdailos mašinų, dviračių, maisto pramonės automatu, prekybos įrengimų, sudėtingų žemės ūkio mašinų pramonė, pradėta plati laivų statyba, sukurta chemijos pramonė. Dabar respublikos liaudies ūkyje dirba 364 tūkstančiai specialistų su aukštuoju ir specialiu viduriniu išsilavinimu.

Darbo pobūdis ir toliau sparčiai keičiasi. Mechanizuojant ir automatizuojant gamybą, reikia vis aukštesnės kvalifikacijos darbininkų. Tik per praėjusius ketverius šio penkmečio metus rankų darba dirbančių darbininkų skaičius sumažėjo beveik pusketvirtą tūkstančio žmonių. O darbininkų, dirbančių mechanizuotai, skaičius toliau didėjo ir dabar

sudaro daugiau kaip pusę visų dirbančiųjų. Tai labai padidino darbo našumą, padarė darbą lengvesnį, kurybiškesnį.

Nuolat didėja profesinio techninio mokymo sistemos vaidmuo rengiant darbininkus liaudies ūkiui. Praėjusiais metais šiose mokyklose parengta beveik trečdalis naujų darbininkų. Tačiau daugiausia kvalifikuotų kadryų kol kas paruošiama betarpiškai gamyboje. Čia darbininkai mokomi individualiai, brigadomis ir grupėmis arba mokymo kombinatuose, mokyklose ir kursuose. Darbininkai kelia kvalifikaciją, tobulina savo profesinį meistriškumą ekonominėse mokyklose, liaudies universitetuose, gamybiniose-techninėse, tiksliniuose kursuose. Ypač didelė reikšmė pastaruoju metu teikiama antrų ir tretinių profesijų mokymui, pažangių darbo metodų mokykloms. Jaunų darbininkų ruošimui ir tobulėjimui labai padeda platus globotojų judėjimas.

Spartus respublikos pramonės ir statybos vystymas ankstesniais penkmečiais pa-

reikalavo daug darbo išteklių. Todėl respublikoje kiek atsiliko aptarnavimo sfera. Pagal dirbančiųjų skaičių sveikatos apsaugos srityje, prekyboje, visuomeniniame maitinime, komunaliniame ūkyje ir buitiniame aptarnavime mes atsiliekame nuo kaimyninių Pabaltijo respublikų. Todėl pastaraisiais metais vis daugiau darbo išteklių nukreipiama į negamybinę sferą. Ateinantį penkmetį negamybinėse liaudies ūkio šakose dirbančių žmonių skaičius pasieks ketvirtadalį.

Mums jau trūksta darbo rankų, tenka ieškoti papildomų jų išteklių ir efektyviau juos naudoti. Tam tikras rezervas dar yra darbingi pensininkai, moksleiviai, studentai, asmenys, užimti namų ir asmeniniame pagalbiname ūkyje, galintys dirbti nepilną darbo dieną arba nepilną darbo savaitę, namudininkai.

Labai taupiai ir sumaniai tenka naudoti darbo išteklius kaime. Buržuazinės Lietuvos žemės ūkyje 1939 metais dirbo daugiau kaip 70 procentų visų dirbančiųjų. Dabar kaime trūšia mažiau kaip ketvirtadalis žmonių, o produkcijos pagaminama kelis kartus daugiau. Žemės

ūkio specializavimas ir koncentravimas leidžia dar plačiau naudoti tobulėnes žemės ūkio gamybos technologijas, plėsti mechanizaciją ir toliau sparčiai didinti darbo našumą. Intensyviai ir sumaniai tvarkomame žemės ūkyje mažiau reikia žmonių, tačiau be jų neišsiversime. O mūsų kaimas dabar ne tik „sensta“, bet ir „vyriškėja“, lieka be merginų. Viena pagrindinių šio neigiamo reiškinio priežasčių buvo ta, kad kaimo profesinėse technikos mokyklose mokoma labai mažai merginoms tinkamų specialybių. Dabar ši padėtis taisoma. Jau yra atsiųstos mokyklos gyvulininkystės darbuotojams. Ateityje profesinėse technikos mokykloms teks ruošti kaimui taip pat kvalifikuotas buitinio aptarnavimo, komunalinio ūkio, prekybos, visuomeninio maitinimo įmonių darbininkes.

Socialistinė santvarka amžiams panaikino skaudžią darbo žmonių ryškę — nedarbą. Mums dabar tenka spręsti visiška kitokį uždavinį — kuo sumaniau panaudoti darbo išteklius visuomenės labui.

(ELTA)

Keliasdešimt mažųjų lanko Pakruojo rajono „Naujo ūkio“ kolūkio vaikų darželį. Ramūs tėveliai dėl savo mažųjų, juos rūpestingai globoja auklėtoja komjaunulė Aldona Burbienė.

Salta senojo darželio dabar kolūkis stato naują, septyniasdešimties vietų.

NUOTRAUKIOJE: auklėtoja A. Burbienė su vaikais. G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

PADIDINĘ 1 PROCENTU — APIE PUSMILIJONĮ RUBLIŲ GAUSIM

Nors darbo našumas rajono ūkiuose per keturis šio penkmečio metus pakilo tik 10,2 proc., tačiau esama ir gerų, sektinų pavyzdžių, liudijančių apie sumanų ūkininkavimą. Stai per tą patį laiką darbo našumas Kurkių kolūkyje pakilo net 49 proc., „Svylurio“ kolūkyje — 42 proc., „K. Staro kolūkyje“ — 30 proc., „Lenino keliu“ kolūkyje — 21 proc. Šiuose ūkiuose pasiekta ir aukštas darbo našumo lygis. Pavyzdžiui, „Lenino keliu“, „Svylurio“ kolūkiuose vienas dirbantis sukuria produkcijos per metus už 7300—7200 rub., o tai 46—44 proc. daugiau, negu vidutiniškai rajono ūkiuose. Šios sėkmės priežastys — našiai panaudojama technika ir mechanizmai, intensyvesnis žmonių darbas darbynečių dienomis. Jeigu darbo našumą padidinsime vienu procentu visuose mūsų rajono ūkiuose, tai dabartinėmis sąlygomis pagamintume papildomai produkcijos net už 451 tūkstantį rublių.

Tačiau tikslinga pažymėti, kad rajono ūkiuose darbo našumo augimo tempai šį penkmetį buvo dar žemi. Šio penkmečio eigoje darbo našumas „Už taiką“ kolūkyje sumažėjo net 9 proc., Staikūniškio tarybiname ūkyje — 4 proc., nes čia žemės gamybos intensyvumas, nepakankamai išnaudotos esančios gamtinės-ekonominės sąlygos. Žemiausias darbo našumas yra „Vienybės“ kolūkyje, jame net 24 proc. atsiliekama nuo rajono vidurkio. Čia gyvulininkystės produkcijos gamina 28 proc. mažiau, negu jos gamina vidutiniškai rajone, o primelžimas iš karvės per 1979 metus siekia tik po 2616 kg, ariamos žemės hektarui kiaulių laikoma 23 proc. mažiau, negu vidutiniškai rajone ir penimų kiaulių priesvoriai per parą per

1979 metus siekė vos 305 gramus.

Darbo našumo augimas — svarbiausias rezervas žemės ūkio produktų savikainai mažinti. Šį rezervą gerai išnaudoja K. Staro kolūkis, kuriame vidutinė produkcijos savikaina 13 proc. žemesnė, negu vidutiniškai rajone ir tai pasiekama daugiausia mažinant pinigines-materialines išlaidas, gerinant jų apskaitą ir kontrolę. Visuomenėje šis darbo našumo didinimo rezervas rajone išnaudojamas nepatenkinamai: išlaidos produkcijos gamybai auga greičiau, negu didėja bendroji produkcija.

Tik keldami darbo našumą, sudarysime tinkamą poilsio režimą žemdirbiams. O šioje srityje dar yra nemaža blogybė, dėl to mažėja kaime darbo rankų. Reikia pažymėti, jog vidutinis mėnesinis vieno dirbančiojo žemės ūkyje uždarbis 1979 metais rajone siekė 133 rub. Taigi, santykinis tarp darbo našumo ir apmokėjimo augimo rajone nėra geras, nes per mažai dar būna darbo našumo augimo tempai. Siekiant šią disproporciją likviduoti, rajono ūkiuose stengiamasi įdiegti kompleksinę mechanizaciją ir tuo pagrindu didinti produkcijos gamybą.

Visiškai mechanizavus karvių melžimą, darbo našumas rajono pieno fermose per 4 metus pakilo beveik 13 proc. Rajono žemės ūkio energetinis anginklavimas per 4-rius dešimtojo penkmečio metus jau padidėjo 48 proc. Dabar labai svarbu šiuos energetinius pajėgumus gerai išnaudoti ir jų pagalba kelti žemdirbystės ir gyvulininkystės kultūrą. O tai sugebės padaryti tik aukštesnė kvalifikacijos žmonės, 70 proc. rajono traktorininkų turi įsigiję jau aukštesnę profesinę klasę. Auga ir kitų šakų darbuotojų kvalifikacija, meistriškumas, todėl darbai bus atliekami kruopščiau ir su mažesniais darbo laiko sąnaudomis.

Gerėja ūkiuose darbo or-

ganizavimo formos. Pusė rajono ūkių nuo teritorinės darbo organizavimo formos laukininkystėje perėjo į šakinį valdymą. Gamybos specializacija ir koncentracija teigiamai veikia darbo našumo augimą. Taip antai, Cerniachovskio kolūkyje sukoncentravus penimū galvijų laikymą vienoje vietoje, darbo našumas šioje šakoje pasiekiamas vos ne 30 proc. aukštesnis, negu vidutiniškai rajone, ir 22 proc. aukštesnis, negu buvo penkmečio pradžioje.

Negalima pamiršti žvėriai paprastesnio darbo našumo didinimo rezervo — tai pažangaus patyrimo įdiegimo. Nerelkia, sakysime, papildomai kapitalinių įdiegimų, kad pakeltume ūkio melžėjų gamybinius darbo rodiklius, sumažinant darbo sąnaudas produkcijos vienetai iki pirmaujančios melžėjos lygio. Pirmųjų patyrimo perdavimo būdai labai įvairūs, jų vis daugėja. Populiarus tapo jaunimo globotojų sąjūdis, ypač gyvulininkystės darbuotojų ir mechanizatorių tarpe.

Žemės ūkio produktų gamybos tolesniam intensyvinimui didelę įtaką turi gamybos valdymo ir darbo organizavimo tobulinimas. Viena iš perspektyvių gamybos organizavimo ir valdymo formų yra šakinis valdymas. Jo esmė ta, kad panaikinant teritoriniai gamybiniai padaliniai. Vietoje brigadų ir skyrių organizuojami šaki-

niai gamybiniai padaliniai — augalininkystės, gyvulininkystės ir kiti. Šiems padaliniais tiesiogiai vadovauja vyriausieji specialistai. Toliau tobulinant gamybos valdymą, sudaroma dispečerinė tarnyba, kuri ir tampa svarbiausia naujos valdymo struktūros grandimi, suteikianti šakiniam valdymui lankstumo, operatyvumo, efektyvumo. Numatoma galutinai įdiegti dispečerinę tarnybą rajono ūkiuose iki 1983 metų. Pirmaujančių respublikos ūkių patyrimas rodo, kad esant gerai dispečerinei tarnybai, ūkių vadovams, vyriausiems specialistams sumažėjo smulkių operatyvinių klausimų sprendimų krūvis. Tad jie gali daugiau dėmesio skirti svarbiausiems uždaviniams sprendimui: tikslinti perspektyvinių planų sudarymui, gamybos technologijos tobulinimui, racionaliai darbo organizavimo metodų kūrimui bei diegimui ir savo kurybinių darbų planų vykdymui.

Operatyvaus vadovavimo gamybai klausimus išsprendžia dispečerinė tarnyba: ji skirsto į darbus autotransporto priemonės, traktoriaus ir kontroliuoja jų darbą bei grįžimą į garažą ar mechanizacijos kiemą, esant reikalingai, perkelia technika bei žmones iš vieno gamybos baro į kitą ir atlieka kitus būtinius patvarkymus dienos darbų rikiuotėje. Tai ir yra pats svarbiausias dispečerinės tarnybos darbo baras.

Si tarnyba padeda sutaupyti kasdien apie tris darbo valandas laiko tiems darbuotojams, kurie seniau rūpindavosi operatyviu darbų rikiavimu, darbo jėgos ir technikos skirstymu. Veikiant dispečerinei tarnybai, racionaliau naudojami darbo jėgos ir technikos ištekliai, sutrumpėja darbų atlikimo terminai.

Respublikos Žemės ūkio mechanizacijos instituto duomenimis nustatyta, kad pagrindinių lauko darbų metu technika laukuose dirba 40—70 proc. pamainos laiko, o sėjos agregatai kai kur tik trečdajį to laiko. Technika prastovi dėl gedimų ir kitų organizacinių nesklaidumų. Esant darniai dispečerinei tarnybai, agregatų prastovos dėl organizacinių priežasčių sumažėja ketvirtadaliu, dėl techninių kliūčių — dešimtadaliu, darbo našumas pakyla 12—20 procentų. Lėšos, išleistos dispečerinei tarnybai, apsimoka per 1—2 metus.

Kuo ryžtingiau panaudosime darbo našumo didinimo rezervus, tuo daugiau gaminsime žemės ūkio produkcijos, tuo tvirtesnė bus ūkių ekonomika.

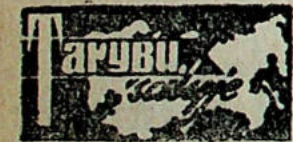
A. Matelionienė
Anykščių rajono Žemės ūkio valdybos planavimo-finanų skyriaus viršininkė,

D. Sebeikienė
Anykščių rajono automatizuotos valdymo sistemos diegimo grupės vedėja

REDAKCIJOS PRIERASAS. Čia išspausdintame straipsnyje autorės nagrinėja itin opią ir aktualią visiems rajono ūklams problemą. Tačiau viename rašinyje neįmanoma atskleisti visų rajono ūkiuose nepanaudotų konkrečių darbo našumo kėlimo rezervų.

Straipsnyje pateikti ryškūs pavyzdžiai, kaip, stambinant fermas, ūkiuose išaugo darbo našumas. Nemažiau svarbu kelti darbo našumą augalininkystėje ir šiuo pagrindu mažinti pašarų savikainą. Tuo tarpu šioje šakoje tarp įvairių rajono ūkių pastebimi gana ryškūs kontrastai: viener žolės ir šiaudų dorėjimui plačiau taikomos pažangios technologijos, darbo procesai kompleksiskai mechanizuojami, o kitur nauja technika diegiama nedrąsiai, dar daug darbų atliekama rankomis. Ne visur vienodai efektyviai pritaikomi plačiai agregatai, padidinantys mechanizatorių darbo našumą, nevienodai ryžtingai įdiejami racionalizatorių pasiūlymai.

Keliant darbo našumą, tobulinant gamybos valdymą, kiekviename ūkyje tenka įveikti skirtingas kliūtis, kurybiškai ieškoti rezervų. Redakcija tikisi, jog, pritardami šiam straipsniui iškeltonis mintims, skaitytojai prates pokalbį, papasakos, kaip šios problemos sprendžiamos konkrečiomis vieno ar kito ūkio sąlygomis, pateiks pasiūlymus, kaip sparčiau visur įdiegti šioje srityje sukauptą pirmųjų patyrimą.

„Taškento srities žemdirbiai pradėjo pjauti žieminius miežius. Ūkiuose iš kiekvieno hektaro gaunama po 40 cent grūdų. — 15 cent daugiau, negu buvo planuojama. Nuėmus derlių, laukai tuojau pat ariami ir sėjami miežiais žaliajam pašarui. Siemet pirmą kartą plačiai sėjami kukurūzų ir pupų mišiniai, kurie čia duoda iš hektaro iki 500 cent žaliąsios masės, turinčios daug baltymų.

„Ukrainos mechanizatoriai sparčiai ruošia derliaus valymo techniką. Išvairuoti į laukus jau galima 85 iš kiekvieno šimto respublikoje turimų kombainų.

„Gerokai padidėjo Kišiniovo traktorių gamyklos runkelių kasimo mašinų patikimumas. Pagal šį rodiklį kolektyvas pasiekė lygį, numatytą penkmečio pabaigai.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Kviečiame į melioratorių būrį

Melioratoriai jau ne tik sausina, kultūrina šlapias dirvas, bet ir drėkina joms sausrų metu, prisideda prie kraštovaizdžio išsaugojimo bei jo formavimo. Nusausinti plotai su juose įrengtais inžineriniais įrengimais bei pertvarkytais žemdirbystės sistemos elementais turi dariniai įsijungti į landšaftą, dar labiau išryškinti jo grožį ir nacionalinį koloritą.

Šiam kilniam ir naudingam darbui reikalingi technikai-hidrotechnikai, kurie yra laukiami visuose Lietuvos kampeliuose. Jūs ruošia Panevėžio hidromelioracijos technikumas. Tai — pagrindinė respublikoje vidurinė specialioji mokykla, ruošianti hidromelioracijos srities specialistus su viduriniojo išsilavinimu.

Melioracijos specialybė taip pat turi glaudų ryšį su pastatų statyba, vandenčių ir kanalizacija, kelių statyba, geodeziniu ir geologiniu tyrimų darbais. Todėl nemažai baigusiu technikumą dirba ir tuose baruose.

Visi melioracijos statybos darbai yra mechanizuoti. Tačiau ir turint sudėtingą techniką, melioracinė statyba bus sėkminga tik tada, jei technika teisingai eksploatuojama, tobulinama, teikoma racionaliausių metodų jos panaudojimui. Darbo sėkmė ypač priklauso nuo vidurinėsios grandies specialistų — techniku-mechanikų, dirbančių MSMV baro mechanikais, mechanikais normuotojais, dirbtuvių vedėjais ir kitur. Šiuos specialistus taip pat ruošia Panevėžio hidromelioracijos technikumas. Vidurinėsios grandies specialistai atsakingi už melioracinės technikos eksploataciją, už jos racionalų panaudojimą, laiku atlieka-

mą techninę priežiūrą bei remontą, jo kokybę, mechanizmų ir įrengimų reguliavimą. Nuo jų sugebėjimo žymia dalimi priklauso vykdomų darbų kiekis ir kokybė.

Baigę technikumą, hidromelioracijos darbų mechanizacijos specialybės moksleiviai gali dirbti mechanikais ne tik MSMV, bet ir gamylose, kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, kitose organizacijose, statybos valdybose, kilnojamosiose mechanizuose kolonose, autotransporto įmonėse ir kitur.

Moksleiviai, baigę hidromelioracijos specialybę ir įsigiję techniko-hidrotechniko specialybę, gamyboje tiesiogiai vadovauja hidrotechninių įrenginių statybai, melioracinių sistemų eksploatacijai, dalyvauja projektavimo-tyrimo darbuose.

Moksleivių gyvenimui technikumė sudarytos labai geros sąlygos. Visi atvykę mokyklai yra aprūpinami bendrabučiais. Veikia technikumų valgykla.

Panevėžio hidromelioracijos technikumas kviečia jaunuolius tapli hidromelioracijos arba hidromelioracijos darbų mechanizacijos specialistais. Technikumui talkininkauja ir Anykščių MSMV, išduodama siuntimus ir mokėdama stipendiją jaunuoliams, norintiems įsigyti hidromelioracijos ir hidromelioracijos darbų mechanizacijos specialybes.

J. Remelkis
Anykščių MSMV darbuotojas

Tiems, kuriuos traukia kelionės

„Ugdyti visų tarybinų žmonių pasididžiavimą socialistine tėvyne, neišardoma broliška TSRS tautų draugystę, mokyti juos gerbti nacionalinį orumą ir nacionalinę kultūrą, sklepti nesilaikymą su bet kokiais nacionalizmo pasireiškimais. Padėti toliau stiprinti didžiosios tarybinės liaudies vienybę ir susitelkimą“, — akcentuojama TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio-auklėjamojo darbo gerinimo“. Bene geriausia ir aktyviausia šių siekių mokykla vis dažniau tampa rajonų dirbančiųjų kelionės ir išvykos po mūsų plačiąją daugianacionalinę tarybinę Tėvynę, dažna svečių iš brolišku respublikų viešnagė mūsųose.

Korespondentas LAIMIS VAITONIS kalbasi su Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo organizatore GINTA PAKNYTE.

KORESPONDENTAS:

Nors vis dažniau mėgstame kartoti, jog turistinis sezonas tęsiasi ištisus metus, tačiau bene gyvybingiausias jo pulsas jaučiamas parkeliaujant vasarai. Bet pirmiausia įdomu išgirsti, ar daug pernai turėjom turistų iš svetur?

G. PAKNYTE: Visus, apsilankiusius Anykščiuose, vargiai suminėsi, nes svečių geografija, neperdedant, apima beveik visą mūsų plačiąją Tėvyne. Priminsiu vien neseniai pabuvojusių turistų sąrašą: iš Donecko ir Ufos, Novokuznecko ir Čeliabinsko, iš Toliųjų Rytų ir Gruzijos... Skaičiai byloja, kad tik pernai Anykščių kraštą aplankė ir mūsų paslaugomis pasinaudojo daugiau kaip 42 tūkstančiai turistų. Beje, didumai jų mūsikiškis filialas suteikė visą pilną aptarnavimą, tai yra, per visą kelias dienas trunkančios viešnagės laiką rūpinosi svečių nakvyne, mityba, išvykoms reikalingu transportu ir pan. Ypač dažnai ir no-

rai šituo naudojasi turistų grupės iš Kurgano, Engelso miestų, Maskvos srities, tolimojo Charkovo...

Džiugu pastebėti, apie ką byloja ir neretos padėkos. Mūsų interviu jog išsiruodami namo, be maž visų mūsų svečiai išsi-veža šiltus įspūdžius apie šio krašto žmonių nuoširdumą, išvyksta pastebimai praplečę savo pažintį su tautos istorine, revoliucine praeimi, akivaizdžiai susipažinę su respublikos atkūrimo keturiasdešimtmetį pasilinkančios Tarybų Lietuvos gražia šiaudiena.

KORESPONDENTAS: Ma-lonu girdėti, kad gražia gamta, giliomis literatūrinėmis tradicijomis garsėjantis Anykščių kraštas traukia tokią daugybę keliauninkų, tačiau nemažiau rūpi išgirsti, kaip mėgsta ekskursuoti patys anykštėnai?

G. PAKNYTE: Jeigu pagal svečiuosna atvykstančiųjų būrį esam gražiai minimi visame Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro pavaldžia-

me mikrorajone, tai pagal tai, kaip mėgstame keliauti patys — dar nepasigirsim. Pernai iš Anykščių rajono svetūr kolektyviai buvo išvykę 3771 ekskursantas. Tiesiai tarant, pagal šį rodiklį mus kol kas aiškiai lenkia visi 6 kaimyniniai rajonai, tame tarpe turintys ir pastebimai mažesnę gyventojų skaičių.

Kaip keliaujam šiemet?

Antai neseniai grupė „Gimtosios žemės“ kolūkio žemdirbių lėktuvu keliavo į Sočį, rajono grupė propagandistų keletą dienų praleido Jaltoje. Kurkliečiai liko patenkinti savo išvyka į Vilebską ir Smolenską, Troškūnų proftechininės mokyk-

los moksleiviai — savo pažintimi su olimpiadai besiruošiančiu Talinu. Artimiausiu laiku išvykai į Juodosios jūros pajūri rengiasi „Spartako“ fabriko, Sviesto gamyklos dirbantieji, elmininkiečiai. Pastarieji rudeniį taipogi yra užsiplanavę kelionę į Andžanę (Vidurinė Azija).

KORESPONDENTAS: Ant jūsų darbo stalo matau nemažą įvairių kelionių ir ekskursijų prospektų, aprašų. Ka naujo galėtumėte pasiūlyti, patarti tiems, kuriuos traukia kelionės?

G. PAKNYTE: Klausimas labai nelengvas, nes tekstų išvardinti bemaž 80 įvairiausių maršrutų, kuriuos turin galimybę pasiūlyti. Priminsiu, jog mūsų filialas organizuoja keliones autobusais

(galima ir užsakovo transportu), traukiniais, laivais, lėktuvais. Norintiems, pavyzdžiui, galime padėti apsilankyti dargi Kamčiatkoje... Bene labiausiai visiems prielamos kelionės po Pabaltijį, broliškąją Baltarusiją, Ukrainą, tačiau vis daugiau mėgėjų susilaukia ir kelionių maršrutai į Užkaukazę, Vidurinę Aziją, šalies sostinę Maskvą.

Pasitinkant Tarybų Lietuvos 40-ąsias atkūrimo metines, norisi pasiūlyti mūsų organizuojamas temines keliones „Taro lygių lygi ir laisva“ (Vilnius — aplankant revoliucijos muziejų ir I-ojo partijos suvažiavimo namelį), „Niekas neužmirštas, nės kas nepamirštas“ (Krvžkalnis — Abingą) bei kitas.

Kelionės po gimtąją respubliką, po plačiąją mūsų šalį — tai graži patriotizmo, internacionalizmo, tarybinų žmonių draugystės mokykla. Visus besirengiančius keliauti (nenriklausomai nuo iusių pasirinkto metų laiko), kviečiame iš anksto paduoti paraišką Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialui. Iš anksto žinant turistų ketinimus, bus imama geriausia ir užtikrinančia pagalbė visiems besiruošiantiems į kelią.

SPORTAS

PDG

keturkovės varžybos

J. Biliūno vidurinės mokyklos stadione dėl rajono vasaros spartakios PDG komplekso daugiakovės nugalėtoju vardą kovojo miesto bei kaimo fizinės kultūros kolektyvai.

Sios varžybos buvo surengtos pagal ketvirtąją pakopą dviem amžiaus grupėmis: 19—28 metų ir 29—34 metų moterims bei 19—28 metų ir 29—39 metų vyrams. Pirmoje amžiaus grupėje nugalėtoja tapo Tarpkolūkinės statybos organizacijos atstovė N. Čereškaitė. Tarp vyrų šioje amžiaus grupėje nugalėtoju buvo pripažintas tos pačios organizacijos sportininkas R. Vaitkus. Antroje amžiaus grupėje stipriausiais buvo šio kolektyvo atstovai S. Bulotaitė ir A. Jakimavičius.

Tarp komandų nugalėtojais tapo TSO atstovai, surinkę 314 taškų. Antrą vietą iškovojo vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ fizikultūrininkai.

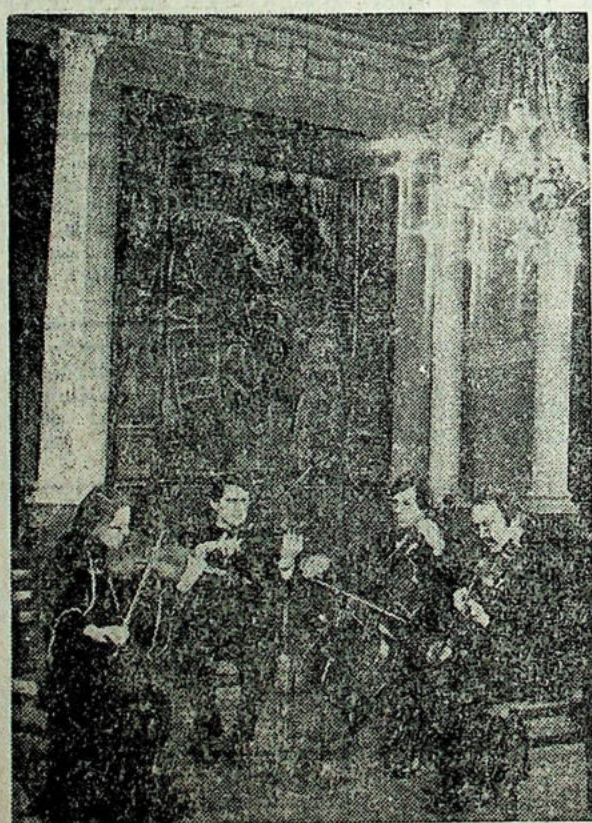
Kolūkių ir tarybinų ūkių ketvirtos pakopos pirmoje amžiaus grupėje nugalėtojos varda iškovojo „Atėities“ kolūkio atstovė A. Janonaitė. Toje pačioje amžiaus grupėje iš vyrų stipriausiu buvo gintarietis V. Sičiūnas. „Gintaro“ kolūkio atstovai O. Kalinovičė ir J. Seibutis tapo nugalėtojais antroje amžiaus grupėje. Šio ūkio sportininkai iškovojo pirmąją vietą ir komandinę užskaitą, surinkę 244 taškus. Antri buvo elmininkiečiai, nežymiai aplenkę „Atėities“ kolūkio PDG daugiakovininkus.

R. Kastečka

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. VI. 10

Į kūrybos viršūnes

Tik penkiolika metų tęsiasi Vilniaus valstybinio kvarteto kūrybinė biografinė. Tačiau kupini atkaklaus darbo, nuolatinio siekimo tobulinti meistriškumą, šie metai atnešė Audronei Vainiūnaitė, Petrui Kuncai, Donatui Katkui ir Augustinui Vasiliauskui platų pripažinimą.

Vilniaus kvartetas — tarptautinio konkurso laureatas, jis apdovanotas Lietuvos komjaunimo ir Respublikinė premijomis, o muzikantams suteikti Lietuvos TSR nusipelnusių artistų garbės vardai. Ansambliis groja daugelio klasiškų ir šiuolaikinių autorių kvartetus. Daugiau kaip 40 kūrinių parašyta specialiai šiam kolektyvui.

Kvarteto muzikantai kasmet surengia per šimtą koncertų, nuolat koncertuoja Maskvoje, sąjunginių respublikų sostinėse, kituose šalies ir respublikos miestuose. Kvartetas pabuvojo Vakarų Europos, Afrikos, Lotynų Amerikos šalyse, su dideliu pasisekimu dalyvavo daugelyje stambiausių tarptautinių festivalių.

NUOTRAUKE: Vilniaus kvartetas (iš kairės į dešinę) A. Vainiūnaitė, P. Kunca, A. Vasiliauskas ir D. Katkus koncertuoja Vilniaus Mokslinkų namuose.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

KULTŪRINĖ KRONIKA

Anykštėnų fotoparoda

Senokai jau buvome regėję anykštėnų fotografų darbus. Todėl Anykščių kultūros rūmuose eksponuojamos meninės nuotraukos — malonus siurprizas. Anykštėnų A. Janušio, A. Motiejūno, J. Didžgalvio, J. Junevičiaus nuotraukose užfiksuota įdomios žmonių gyvenimo scenos, įspūdingi gamtovaizdžiai, gana sekmingai bandomas ir portreto žanras.

Anykštėnų fotografų darbai byloja, kad jie fotoaparato pagalba geba meniškai įprasminti mus supančią tikrovę arba įdomias, įspūdingas akimirkas.

V. Vaišnyš

Jaunimo teatro spektaklis

Praeitą savaitę anykštėnai turėjo progos stebėti LTSR jaunimo teatro spektaklį, latvių aktorius ir dramaturgo Janio Jurkano 2 dalių dramą „Laikrodis su gegute“. Šią pjesę režisavo Gytis Pa-degimas, pagrindinius vaidmenis atliko aktoriai Laima Strimaitytė, Ferdinandas Jakšys, Irena Tamošiūnaitė, Vladas Bagdonas, Vytautas Taukinaitis, Vidas Petkevičius, Irena Kriauzaitė.

Matytame spektaklyje vyksta kova prieš pilką kasdienybę, komfortizmą, vaizduojami įvykiai, charakteriai verčia pagalvoti, dramos autorius žodžiais tarant, apie savo ir kitų žmonių gyvenimą šiame dideliame pasaulyje ir mažoje tėvų žemėje.

A. Rūtenis

„ARKLIO ISTORIJA“

Vilniaus teatras „Lėlė“ birželio 15 d. 20 val. maloniai nustebs anykštėnus spektakliu ne vaikams, o suaugusiems. Tai vieno veiksmo drama „Arklio istorija“, kuriai scenarijų pagal L. Tolstojaus apysaką „Cholostomieras“ parašė M. Rozovskis. Šiame spektaklyje vaidins ne tradicinės mūsų lėlytės, bet aktoriai: Gediminas Butkus, Vilijus Kirklionis, Petras Mendelka, Danutė Kuodytė ir kiti. Spektaklio režisierė Irena Bučienė, dailininkė A. Preikšienė, kompozitorius Faustas Latėnas.

Šio metu mūsų teatro kolektyvas intensyviai dirba, ruošdamasis spalio mėn. gastrolėms į Afriką, bet prieš tai atsakingą kelionę neužmirštame savo krašto. Tad kviečiame visus teatro mylėtojus atsilankyti Kultūros rūmuose.

J. Osaitė

Vilniaus teatro „Lėlė“ vyr. administratorė

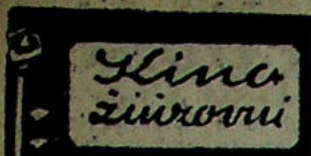
Kai neliekama nuošaly

Anykščių autobusų stotyje maršrutinis autobusas ruošėsi išvykti į Dabūžius. Autobuso gale sėdėjo Dabūžių aštuonmetės mokyklos mokinys. Prie jo prisėdo išgėręs nepažįstamas jaunuolis. Niekas jį tai neatkreipė dėmesio, nepastebėjo ir tada, kai šis mokinukui įrėmęs kumštį į pašoną, pradėjo reikalaui pinigų, jam grasindamas. Mokinukas su ašaromis akyse, sutrikęs nežinojo, ką daryti. Nežinia, kuo visa tai būtų pasibaigę, jei šio įžūlaus chuligano žodžių būtų neišgirdęs netoliese sėdėjęs „Svyturio“ kolūkyje pas tėvus atostogavęs vilnietis Ričardas Pakšys. Jaunuolis, nedelsdamas nė minutės, čiupo chuliganą ir išvedė iš autobuso, nors tas ir grubiai priešinosi. Chuliganas ilgai atsimins tvirtas Ričardo rankas. Keleiviai, sėdėję autobuse, su dėkingumu žiūrėjo į jaunuolį, kuris neliko abejingas chuliganiškam elgesiui, apgynė mokinuką. Dėkingas liko ir mokinys. Ričardas ne kartą yra apgynęs silpnesnius, stojęs prieš grubumą, prievartą.

— Tai kiekvieno doro piliečio pareiga, — sako jis.

Iš tikrųjų, jei mes visi, kiekvienas iš mūsų neliktu-me abejingi chuliganiškiems išpuoliams, jų būtų žymiai mažiau.

V. Stelkus

VIVALDŽIO MELODIJA

Sios jugoslavų psichologinės dramos herojė — trisdešimtmetė moteris, pedagogė. Liubicos šeimininkis gyvenimas susiklostė nesėkmingai: vyras jau keletą metų neduoda apie save jokios žinios, gūnus gyvena pas vyro tėvus. Susitikimas su studentu Zlatko, kuriam laikui sudrumsčia moters vienašalę. Bet išdidus nepriklausomas Liubicos charakteris neleidžia jai eiti į jokius kompromisus. Ji išsiskiria su Zlatko ir, pasiėmusi pas save sūnų, sunkiuose kasdieniniuose rūpesčiuose randa savo laimę.

SIBIRIADA

Naujas, spalvotas Mosfilmo kino studijos filmas „Sibiriada“ dviejose serijose pasakoja apie tris Uslužančių ir Solominių kartas. Tai epinis, kino kūrinyje apie laiką, žmones, istoriją. Čia likimas ir dramatinis pasiaukojimas apibūdinti likimus.

Filmo režisierius Michailovas Končalovskis sako:

— Vist. mes turime savo vietą istorijoje lygiai taip, kaip ir žemėje. Aš kalbu apie žemę iš didžiosios raidės, nes kalbama ne apie žmogų daržę, o apie žmogų ant Žemės rutulio, žmogų planetoje. Ir jeigu filmas privers žiūrovą nors kiek susimąstyti apie savo vietą toje žemėje, apie savo paskirtį istorijoje, tai savo tikslą aš galiu laikyti pasiektu.

Ilgai ir įtemptai teko padirbėti, kol sukūrė šį filmą. Čia dalyvauja apie 100 aktorių, suvaidinusių įvairiausių charakterių — daugiausia žmones su fantazija ir kartais kiek keistokus.

Pagrindinius vaidmenis atlieka Vitalijus Solominas, Sergejus Sakurovas, Natalija Andreičenko, Liudmila Gurčenko, Nikita Michalskovas ir daugelis kitų.

SUZI, MIELOJI SUZI

Sis VDR filmas pasakoja apie jaunos šiuolaikinės moters vardu Suzi likimą, apie jos tarpusavio santykius su žmonėmis. Ji dirba sunkvežimio vairuotoja ir svajoja tapti mašiniste elektros trolejuje.

J. Počiūtė

Anykščių rajono kinų direkcijos redaktorė

Naujoms eismo taisyklėms įsigaliojus

Nuo šių metų birželio pradžios, kaip žinia, Tarybų Sąjungoje įsigaliojo naujos kelių eismo taisyklės. Vairuotojams ir kitiems eismo dalyviams tai nesudarys didesnių keblumų, nes eismo tvarka iš esmės lieka tokia pati. Todėl valstybinė autoinspekcija pagal naujasias eismo taisykles nerengs vairuotojams specialių egzaminų. Tačiau naujosios taisyklės yra gyvenimo padiktuoti pakeitimai ir papildymai, kuriuos privalo žinoti kiekvienas vairuotojas, kelių eismo dalyvis.

Atsiras naujų kelių ženklų, pasikeitė kai kurių ženklų reikšmės. Pavyzdžiui, daugelis kelių ženklų, draudžiančių transporto priemonių eismą, negalioja toms transporto priemonėms, kurios aptarnauja žmones, esančius ženklu veikimo zonoje, arba priklauso piliečiams, gyvenantiems šioje

zonoje. Nemaža dalis draudžiančių ženklų netaikoma lengviesiems automobiliams su rankiniu valdymu, invalidų vairuojamiems motovežimėliams, taip pat taksi, įvežantiems keleivius arba krovinius į draudžiamą zoną, arba stovintiems su jungtu taksmetru.

Ženkla, nurodantys privalomą važiavimą kryptį, nelycia bendro naudojimosi transporto priemonių, važiuojančių nustatytais maršrutais. Maršrutiniam transportui taip pat negalioja ženkla, draudžiantys sukli j kairę ar dešinę bei apsisukti.

Yra taisyklės ir tokių pakeitimų, kurie nesusiję su naujais kelių ženklais. Kelių ir gatvių pralaidumui padidinti transporto priemonės privalo griežtai laikytis eismo juostų. Užvažiuoti ant punktyrinių ženklinimo linijų leidžiama tik persikrui-

lant. O esant intensyviems eismui, kai eismo juostos užimtos tolygiai, persikruioti į kitą juostą leidžiama tik posūkiui arba sustojimui.

Paprastai prieš sukdamas į dešinę, vairuotojas privalo iš anksto užsimti kraštinę dešiniąją padėtį važiuojamojoje dalyje. Naujosios taisyklės leidžia to nedaryti įvažiuojant į sankryžas, kuriose eismas vyksta ratu.

Sukant į kairę (apsisukant), nebėginių transporto priemonių vairuotojas privalo duoti kelią ne tik transporto priemonėms, važiuojančioms priešinga kryptimi, tiesiai ir į dešinę, bet ir važiuojančioms ta pačia kryptimi ir baigiančioms lenkti iš kairės. Tai vienas svarbiausių taisyklių papildymų.

Keliuose (ne gyvenvietėse) lėtai važiuojančios transporto priemonės vairuotojas, jei iš paskos susikauptų transporto, privalo sustoti ir jį praleisti.

Draudžiama atidaryti stovinčios transporto priemonės dureles, jei tai gresia saugu-

mul ir gali sukliudyti kitiems eismo dalyviams.

Dabar draudžiama įvažiuoti ne tik į reguliuojamą, bet ir į nereguliuojamą sankryžą, jeigu ten susidarė kambaris, kuri privers vairuotoją sustoti sankryžoje ir tai kludys eismui. Negalima įvažiuoti ir į pėsčiųjų perėją, jei vairuotojas bus priverstas joje sustoti ir kludys pėsčiųjų eismui.

Transporto priemonėms priešakiniais žibintais leidžiama naudotis esant nepakankamam matumumui, tuneliuose, taip pat įjungti juos vietoj arklų šviesų šviesiu paros metu, važiuojant organizuotoje kolonoje, veikiant kita transporto priemone, vežant vaikus, stambiagabaritinį sunkius arba pavojingus krovinius.

Veikiant bet kokia transporto priemone, draudžiama važiuoti greičiau kaip 50 kilometrų per valandą.

Tarp svarbesnių taisyklių pakeitimų būtina paminėti ir tai, kad mokytį vairuoti automobilius galima ne jaunesnius kaip 16 metų, o motociklus — ne jaunesnius kaip 14 metų asmenis.

Eismo taisyklėse dabar taip pat nurodoma, kad mechaninių transporto priemonių savininkai privalo jas užregistruoti per penkis dienas nuo įsigijimo arba kiti aplinkybių, reikalaujančių perregistravimo.

A. Augalitis

LTSR VRM VAI eismo organizavimo vyresnysis inžinierius (ELTA)

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1980 m. birželio 1 d.

(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno gama %, lyginant su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu	Primityta pieno 100 ha ž. d. n. cent	Primityta pieno vidut. iš 1 karvės kg	+ padidėj., — su- mažėj., pieno (kg) palyginus su 1979 m. tuo pačiu lai- kotarpiu	Bendroji mėsos gama %, palygi- nus su 1979 m. tuo pačiu laiko- tarpiu	Pardavimo valsty- bei I pusmečio plano su papildoma užduotimi įvykdy- mas proc.	Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1979 m. tuo pačiu lai- kotarpiu			
							pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPE										
„Anykščių šilėlis“	98	213	1323	— 21	92	56,3	80	96	91	97
„Gintaras“	98	204	1140	— 15	103	68,3	82	92	91	99
K. Staro	80	159	921	—274	98	28,9	71	81	74	89
„Lenino keliu“	99	260	1398	— 39	87	67,7	82	90	99,7	83
Surdegis	108	143	912	+ 71	70	14,9	74	64	107	70
„Svyturys“	94	292	1418	—139	102	74,6	82	89	88	90
Sodininkystės t. ūkis	105	248	1635	+ 17	100,1	55,9	89	79	105	96
Raguvelės t. ūkis	86	140	869	—123	107	40,2	79	99	81	101
Staškūniškio t. ūkis	74	117	937	—317	51	15,3	81	72	64	56
II GRUPE										
„Andrioniškis“	87	131	948	—172	91	29,8	80	89	84	92
„Atletis“	79	137	909	—265	66	33,9	74	103	66	70
„Atžalynas“	82	142	878	—211	73	28,0	77	57	81	84
„Aukštakalnių“	71	147	849	—317	85	30,6	77	79	67	89
„Aušra“	112	172	1039	+ 79	114	32,7	82	64	117	111
Cerniachovskio	92	161	870	—123	85	40,3	78	79	84	87
Kurkliai	95	189	1279	— 83	151	29,5	76	118	90	134
Levaniškis	93	190	1342	—142	53	16,4	82	58	85	56
„Pirmyn į komunizmą“	91	216	1184	—187	126	50,0	78	112	80	129
„Už taiką“	87	129	795	—128	63	26,4	69	98	79	61
„Vienybė“	110	139	941	+ 15	100,2	29,6	67	88	111	98
Jakšišio t. ūkis	88	143	1114	—165	85	37,2	82	82	86	76
III GRUPE										
„Gimtoji žemė“	84	152	966	—227	100,2	45,9	78	90	80	99
M. Melnikaitis	86	89	787	—167	135	42,1	80	112	76	133
„Nevežis“	105	131	1035	—171	106	27,1	57	86	94	112
„Puntukas“	74	125	825	—344	132	52,3	77	98	65	137
Skieponys	78	150	828	—143	84	27,8	84	83	71	81
Svėdasai	103	212	1192	+ 19	106	74,0	78	90	91	109
Naujasodžio t. ūkis	71	73	737	—168	60	15,0	80	91	66	73
Kolūkiūses:	91	166	1019	—124	94	39,7	77	87	85	93
Taryb. ūkiuose:	89	155	1105	—111	90	36,4	85	93	86	89
Elmininkų eksp. ūkis	98	253	1267	— 12	114	66,3	91	124	97	116
RAJONE:	90	164	1034	—121	93	39,1	75	85	90	90

Valstybinės statistikos Anykščių rajono Informacinė skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIUNAS

LINAI SAVICIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palyginti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytai. „Aukštakalnių“ kolūkiečio vairuotojai

DAIVAI VALEVICIOTEI
Dėl tėvelio mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
J. Biliūno vidurinės mokyklos Xb klasės mokiniai ir vadovas

Nuoširdžiai užjaučiame **DANUTĘ PUGZLIENĘ**, mirus mylimai mamytai. Ausenai, Jakimovai, I. Kirilauskienė, Strazdai, F. Dubickienė, A. Urbanavičienė

IRENAI AUKSTUOLIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių rajono veterinarijos stoties darbuotojai

Reikiame nuoširdžią užuojautą auklėtojai **PETRUI DAUKSAI** dėl jo mylimos sesers mirties. Auklėtiniai ir jų tėveliai

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo skyriaus mokyklų inspektore **DANUTĘ PUGZLIENĘ**, mylimai mamytai mirus. Andrioniškio aštuonmetės mokyklos mokytojai

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame **APOLONIJAI SABLEVICIOTEI**, mirus mylimam tėveliui. Anykščių duonos kombinato darbuotojų kolektyvas

DANUTEI PUGZLIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės. Anykščių miesto Ramybės gatvės namo Nr. 3 III laiptinės gyventojai

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame **DANUTEI PUGZLIENEI**. Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame **JONĄ KAJACKĄ**, jo mylimai mamytai mirus. Burneikos, Daunaraičiai, Meškauskai, Zemačiai

„Gintaro“ kolūkiečio daržininkystės darbuotojai nuoširdžiai užjaučia **JUOZĄ SABLEVICIŲ** dėl tėvelio mirties.

LINAI SAVICIENEI
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytai, nuoširdžią užuojautą reiškia „Gimtųjų žemės“ kolūkiečio valdyba ir pirminė partinė organizacija.

Mirus mylimam tėveliui, **LEONAI VYTAUTAI** ir **JUOZĄ SABLEVICIŲ** nuoširdžiai užjaučia „Gintaro“ kolūkiečio Dabūžių sektoriaus mechanizatoriai.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvinė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvinė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.192 Užsak. Nr. 941